

forlænget for alle Skoler, saaledes at ogsaa Københavns Kommune gaar med, om ikke af anden Grund, saa for Skams Skyld. Dette Lovforslag har jo i Virkeligheden, som jeg sagde straks i min Indledningstale, den Forudsætning, at Københavns Kommune ogsaa vil gaa med til at hjælpe de Skoler, der ikke kan blive offentlige lige straks, paa den hidtil fulgte Maade; kun maa der efter min Mening et større Tilskud til end nu. Nej, det, det drejer sig om, er kun, at vi maa have en ordentlig Undersøgelse af Lovforslaget, for at ikke det skal gaa saaledes, at vi kommer til at købe Katten i Sækken. Vi maa se, at dette Lovforslag har større Rækkevidde, end Kommunalbestyrelserne i disse tre Kommuner var forpligtede til at overse, fordi de kun skulde se paa Storkøbenhavn — her i Rigsdagen maa vi se paa Riget. Den Bemærkning, som det ærede Medlem kom med om Niels Hjort, glædede det mig, at han gjorde, for jeg glemte at gøre den. Der er ikke nogen Tvivl om, at det var Niels Hjorts Mening, at den tidligere Ordning skulde kunne blive en Løsning af Privatskolespørgsmaalet; hvis ikke det var hans Mening, vilde han have drejet det Parti en Knap, som støttede ham i hans Arbejde, og det var jo en Skam for Partiet, og det vilde have været mit Parti, som særlig fik Skammen.

Anden Viceformand (Alfred Christensen): Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde i sin Tale, at det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og jeg vilde spænde Ben for dette Lovforslag. Det er ikke rigtigt, og den Opfattelse kan det ærede ikke faa af min Tale i Gaar, hvis han læser den igennem og nøje eftertænker den. Der er visse Punkter i dette Lovforslag, som vi ønsker ændret, men jeg tror ikke, det ærede Medlem skal kunne finde en saa dybtgaaende Uenighed mellem det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og mig, som han synes at mene, der er. Men det ærede Medlem maa kunne forstaa, at vi, som ser med Sympati paa den frie Skole, kan have nogen Vanskelighed ved at gaa med til et Lovforslag som dette, der gaar ud paa at føre Skolerne ind under Stat og Kommune og nærmer os Socialdemokraternes Skoleideal, som jeg sagde det i Gaar. Jeg er paa

ingen Maade Modstander af alt det Arbejde, som Socialdemokraterne gør. Jeg kan meget vel se adskilligt godt hos Socialdemokraterne. Men jeg er Modstander af den Tanke, at alt Skolevæsen skal ind under Stat og Kommune. Deraf vil nemlig Følgen blive, at der bliver Skolefrihed for de rige, men ikke for de fattige. De rige skal nok klare sig, men bliver det saaledes, at der kun bliver gratis eller nogenlunde lempelig Skolegang økonomisk set i Statsskolen, saa vil der kun blive Skolefrihed for de rige, men ikke for de fattige. Saa sagde det ærede Medlem, at der i Statsskolen havde været mange betydelige Personligheder. Ja, det skal jeg ikke nægte, og det har jeg aldrig nægtet — baade det ærede Medlem og jeg kunde nævne mange. Men jeg sagde, og det staar jeg ved, og det skal nok staa fast, at der i den private Skole er mere Mulighed for den aandelige Enhed i Skolens Tilværelse og Arbejde, som jeg for mit Vedkommende sætter saa stor Pris paa. Det tror jeg er historisk kendt, og jeg tror ikke, det ærede Medlem med det Fremblik, han har, kan slaa fast, at noget lignende kan finde Sted indenfor den Skoleordning, han ønsker. Det ærede Medlem hentydede til den Skrivelse fra Gentoftes Sogneraad, som findes i Bilagene til Lovforslaget, og jeg skal villigt indrømme, at jeg, da jeg læste den igennem, følte mig tiltalt af, hvad der staar i den. Men jeg tror ikke, at det skal kunne erstatte det Fællesskab, som kan findes i den frie Skole, om man gennemfører den Ordning, som er foreslaaet af Gentoftes Sogneraad.

Anden Viceformand (Alfred Christensen): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det forekommer mig, at hvad det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) nu udtalte, i Virkeligheden stammer fra, at det ærede Medlem ikke har den Tillid til det danske Folk, som vi fra vor Side har. Han tør ikke give denne Sag ind under hele Folkets fælles Ordning. Han tør ikke overlade Skolevæsenet helt og fuldt til det danske Folk. Han stoler paa, at det vil gaa bedre, at der vil blive mere Frihed, naar enkelte, private Kredse, Ejendoms kredse i Virkeligheden, ved Hjælp af egne Penge og ved Hjælp af Penge, de faar fra Stat og Kommune, kan ordne det. Jeg har fuld Tillid til